

РЕШЕНИЕ

№ 3807

гр. София, 06.06.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 38 състав,
в публично заседание на 08.05.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Татяна Жилова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **7444** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на Г. М. С. от [населено място] срещу отказ на областния управител на област С. да удостовери факти с правно значение, а именно дали за посочения в заявление вх.№94ГГ/56/11 от 30.11.2011г. имот е съставен акт за държавна собственост. Отказът е обективиран в писмо изх.№94ГГ/56/11 от 03.07.2012г.

Жалбоподателят моли за отмяна на отказа като незаконосъобразен. Твърди, че имотът представлява земеделска земя и собствеността върху него му е възстановена по реда на Закона за собствеността и ползването на земеделските земи. Моли административният орган да бъде задължен да издаде исканото удостоверение. Претендира разноси.

Ответникът- областния управител на област С., оспорва жалбата. Твърди, че имотът попада в територията на Природен парк В., който е публична държавна собственост, поради което исканото удостоверение не може да бъде издадено.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, прие за установено следното:

По същество обжалваното писмото съдържа изричен отказ да се идвърши административна услуга – да се удостоверят обстоятелствата дали за имота е съставен акт за държавна собственост, както и да се издаде документ от значение за

упражняване на права. Следователно писмото има характер на индивидуален административен акт съгласно разпоредбата на чл.21 ал.3 от АПК. Жалбата е подадена в срок от лице, което има правен интерес от оспорването, срещу, акт, който подлежи на оспорване, и е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

От приложената към делото административна преписка и събраните доказателства от фактическа страна се установява следното:

Със заявление вх.№94ГГ/56/11 от 30.11.2011г. жалбоподателят е поискал от областния управител на област С. община извършване на административна услуга - удостоверяване на липсата на акт за държавна собственост в наличните регистри в Областната администрация на област С. за собствения му недвижим имот №000571 с площ от 1,907дка, с ЕКАТТЕ 99125, находящ се в землището на [населено място]. Имотът представлява бивш земеделски имот „нива”, възстановен по реда на ЗСПЗЗ с решение №8301 от 21.05.2001г. на поземлена комисия – [община]. Към заявлението е приложена скица на имота №K01197 от 24.02.2011г., издадена от Общинската служба по земеделие – О. купел, видно от която част от имота с площ от 0,690 дка представлява дворно място, а останалата част от 1,217 дка представлява широколистна гора. В скицата са посочени следните ограничения върху имота – имотът попада в защитена територия, природен парк, в която се забраняват всякакви дейности с изключение на посочените в Закона за защитените територии и други дейности съгласно прана за управление на територията. Имотът следва да се използва съгласно Закона за горите и Правилника за приложението му.

П. е представено писмо от Столична община - район „В.” до областния управител с изх.№2Сф-6-1 от 16.01.2012г., в което се сочи, че имотът не е отразен в новия лесоустройствен проект на П. В., но попада в отделите 1069/2 и 1069/е, които са публична държавна собственост.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните изводи:

Съгласно §1, т.2 б.”а” от Закона за администрацията /ЗА/ издаването на актове, с които се удостоверяват факти с правно значение, представлява административна услуга. От компетентността на областния управител е удостоверяването дали определен имот е актуван като държавна собственост. Имотът е достатъчно индивидуализиран и няма пречка административният орган да извърши проверка в наличните при него регистри и да удостовери липсата на акт за държавна собственост, ако такъв не е съставян. Това е обстоятелство от значение за признаване и упражняване на права в други производства. Преценката относно тези права, както и ограниченията при упражняването им, следва да се извършва в тези отделни производства, а не от областния управител. Областният управител е длъжен да удостовери обстоятелствата такива, каквито ги е установил по наличните при него регистри. Наведените от областния управител доводи сочат на спор за материално право, който, дори и да съществува, не е пречка за издаване на удостоверение, тъй като то няма вещно-правен ефект.

Отказът да се издаде удостоверение за наличие или липса на акт за държавна собственост е незаконосъобразен и следва да бъде отменен, а

административната преписка да бъде върната за ново разглеждане при спазване на указанията на съда по прилагането на закона.

На основание чл.174 от АПК съдът определя срок за извършване на административната услуга. Удостоверението следва да бъде издадено в срока по чл.51 ал.1 от АПК – 14 дни, считано от влизане на съдебното решение в сила.

При този изход на спора искането на жалбоподателя за възстановяване на разноските е основателно. Ответникът следва да заплати на жалбоподателя сумата 510 лева разноски по делото, представляващи държавна такса и възнаграждение на процесуален представител..

Така мотивиран и на основание чл.172 ал.2, чл.173 ал.2, чл.174 и чл.143 ал.1 от АПК Административен съд София-град, 38-ми състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ отказ на областния управител на област С., обективиран в писмо изх.№94ГГ/56/11 от 03.07.2012г.

ВРЪЩА административната преписка на областния управител на област С. за ново разглеждане при спазване указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени с настоящото решение, и издаване на административен акт в 14-дневен срок от влизане на решението в сила.

ОСЪЖДА Областната управа на област С. да заплати на Г. М. С. от [населено място] сумата 510 /петстотин и десет/ лева разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: